

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1329/2006

2010/EØS/23/70

av 8. september 2006

om endring av forordning (EF) nr. 1725/2003 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til tolkning nr. 8 og 9 fra Den internasjonale tolkningskomité for finansiell rapportering (IFRIC)(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 av 19. juli 2002 om anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder⁽¹⁾, særlig artikkel 3 nr. 1, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1725/2003⁽²⁾ ble det vedtatt visse internasjonale standarder og tolkninger som forelå 14. september 2002.
- 2) 12. januar 2006 kunngjorde Den internasjonale tolkningskomité for finansiell rapportering (IFRIC) tolkning nr. 8: «Virkeområdet for IFRS 2». IFRIC 8 presiserer at internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS) 2: «Aksjebasert betaling» får anvendelse på ordninger der et foretak foretar aksjebaserte betalinger uten eller mot utilstrekkelig vederlag.
- 3) 1. mars 2006 kunngjorde IFRIC tolkning nr. 9: «Revurdering av innebygde derivater». IFRIC 9 presiserer visse aspekter ved behandlingen av innebygde derivater i henhold til IAS 39: «Finansielle instrumenter — innregning og måling».
- 4) Samråd med gruppen av teknisk sakkyndige (TEG) innenfor EFRAG (European Financial Reporting Advisory Group) bekrefter at IFRIC 8 og IFRIC 9 oppfyller de tekniske kriteriene for vedtakelse fastsatt i artikkel 3 nr. 2 i forordning (EF) nr. 1606/2002.

5) Forordning (EF) nr. 1725/2003 bør derfor endres.

6) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Komiteen for regnskapsregulering —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I vedlegget til forordning (EF) nr. 1725/2003 gjøres følgende endringer:

1. Tolkning nr. 8: «Virkeområdet for IFRS 2» fra Den internasjonale tolkningskomité for finansiell rapportering (IFRIC) innsettes som fastsatt i vedlegget til denne forordning.
2. IFRICs tolkning nr. 9: «Revurdering av innebygde derivater» innsettes som fastsatt i vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

1. Alle selskaper skal anvende IFRIC 8 som fastsatt i vedlegget til denne forordning, senest fra første dag i det regnskapsåret som begynner i 2006, bortsett fra selskaper som begynner sitt regnskapsår i januar, februar, mars eller april, som skal anvende IFRIC 8 senest fra første dag i det regnskapsåret som begynner i 2007.

2. Alle selskaper skal anvende IFRIC 9 som fastsatt i vedlegget til denne forordning, senest fra første dag i det regnskapsåret som begynner i 2006, bortsett fra selskaper som begynner sitt regnskapsår i januar, februar, mars, april eller mai, som skal anvende IFRIC 9 senest fra første dag i det regnskapsåret som begynner i 2007.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 247 av 9.9.2006, s. 3, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 45/2007 av 27. april 2007 om endring av EØS-avtalens vedlegg XXII (Selskapsrett) se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 38, 9.8.2007, s. 52.

⁽¹⁾ EUT L 243 av 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 261 av 13.10.2003, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 708/2006 (EUT L 122 av 9.5.2006, s. 19).

Artikkel 3

Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 8. september 2006.

For Kommisjonen
Charlie McCREEVY
Medlem av Kommisjonen

*VEDLEGG***INTERNASJONALE STANDARDER FOR FINANSIELL RAPPORTERING**

IFRIC 8	IFRIC-tolkning nr. 8: «Virkeområdet for IFRS 2»
IFRIC 9	IFRIC-tolkning nr. 9: «Revurdering av innebygde derivater»

IFRIC-TOLKNING 8**Virkeområdet for IFRS 2****Henvisninger**

- IAS 8: «Regnskapsprinsipper, endringer i regnskapsmessige estimater og feil»
- IFRS 2: «Aksjebasert betaling»

Bakgrunn

1. IFRS 2 får anvendelse på aksjebaserte betalingstransaksjoner der foretaket mottar eller anskaffer varer eller tjenester. «Varer» omfatter beholdninger, forbruksvarer, eiendom, anlegg og utstyr, immaterielle eiendeler og andre ikke-finansielle eiendeler (IFRS 2 nr. 5). Med unntak for bestemte transaksjoner som er utelatt fra dens virkeområde, får IFRS 2 dermed anvendelse på alle transaksjoner der foretaket mottar ikke-finansielle eiendeler eller tjenester som vederlag for utstedelse av foretakets egenkapitalinstrumenter. IFRS 2 får også anvendelse på transaksjoner der foretaket pådrar seg forpliktelser med hensyn til mottatte varer eller tjenester, på grunnlag av kursen til (eller verdien av) foretakets aksjer eller andre egenkapitalinstrumenter.
2. I noen tilfeller kan det imidlertid være vanskelig å dokumentere at varer eller tjenester er (eller vil bli) mottatt. Et foretak kan for eksempel tildele aksjer til en veldedig organisasjon uten vederlag. Vanligvis er det ikke mulig å spesifisere hvilke varer eller tjenester som mottas som motytelse for en slik transaksjon. En tilsvarende situasjon kan oppstå i transaksjoner med andre parter.
3. IFRS 2 krever at transaksjoner der aksjebasert betaling foretas til ansatte, skal måles med henvisning til den aksjebaserte betalingens virkelige verdi på tildelingstidspunktet (IFRS 2 nr. 11)⁽¹⁾. Derfor kreves det ikke at foretaket direkte måler den virkelige verdien av mottatte tjenester som de ansatte har ytt.
4. Ved transaksjoner der aksjebasert betaling foretas til andre parter enn til ansatte, angir IFRS 2, om ikke annet kan påvises, at den virkelige verdien av de mottatte varene eller tjenestene skal kunne estimeres på en pålitelig måte. I slike situasjoner krever IFRS 2 at transaksjonen måles til den virkelige verdien av varene eller tjenestene på tidspunktet da foretaket mottar varene eller motparten yter tjenesten (IFRS 2 nr. 13). Derfor foreligger det en underliggende antakelse om at foretaket er i stand til å identifisere hvilke varer eller tjenester som er mottatt fra andre parter enn ansatte. Dette reiser et spørsmål om hvorvidt IFRS får anvendelse dersom det ikke foreligger identifiserbare varer eller tjenester. Dette reiser igjen et nytt spørsmål: dersom foretaket har foretatt en aksjebasert betaling, og et eventuelt mottatt identifiserbart vederlag viser seg å være mindre enn den aksjebaserte betalingens virkelige verdi, skal da varene eller tjenestene anses som mottatt, til tross for at de ikke er spesifisert og IFRS 2 følgelig ikke får anvendelse?
5. Det bør bemerkes at uttrykket «den aksjebaserte betalingens virkelige verdi» viser til den virkelige verdien av den bestemte aktuelle aksjebaserte betalingen. Et foretak kan for eksempel være pålagt gjennom lovgivning at en viss del av foretakets aksjer skal utstedes til borgere i en særskilt stat, og at aksjene bare kan overføres til andre borgere i samme stat. En slik overføringsrestriksjon kan påvirke de aktuelle aksjenes virkelige verdi, og derfor kan disse aksjene ha en virkelig verdi som er lavere enn den virkelige verdien av aksjer som ellers er identiske og som ikke er underlagt slike restriksjoner. Dersom spørsmålet i nr. 4 skulle oppstå i forbindelse med aksjer som er underlagt restriksjoner, henviser uttrykket «den aksjebaserte betalingens virkelige verdi» til den virkelige verdien av denne typen aksjer, og ikke til den virkelige verdien av andre aksjer som ikke er underlagt restriksjoner.

Virkeområde

6. IFRS 2 får anvendelse på transaksjoner der et foretak eller et foretaks aksjeeiere har fått tildelt egenkapitalinstrumenter⁽²⁾ eller har pådratt seg en forpliktelse til å overføre kontanter eller andre eiendeler til beløp som er basert på kursen til (eller verdien av) foretakets aksjer eller andre egenkapitalinstrumenter. Denne tolkning får anvendelse på slike transaksjoner når det identifiserbare vederlaget som mottas (eller skal mottas) av foretaket, herunder kontanter og den virkelige verdien av eventuelle vederlag som ikke er kontanter, viser seg å være mindre enn den virkelige verdien av de tildelte egenkapitalinstrumentene eller forpliktelsen som foretaket har pådratt seg. Denne tolkning får imidlertid ikke anvendelse på transaksjoner som faller utenfor virkeområdet for IFRS 2 i samsvar med nr. 3–6 i nevnte IFRS.

Problemstilling

7. Problemstillingen som omhandles, er hvorvidt IFRS 2 skal anvendes på transaksjoner der foretaket ikke kan spesifisere enkelte eller samtlige varer eller tjenester som er mottatt.

⁽¹⁾ I henhold til IFRS 2 skal alle henvisninger til ansatte omfatte andre som yter tilsvarende tjenester.

⁽²⁾ Disse omfatter egenkapitalinstrumenter i foretaket, i morforetaket og i andre foretak som tilhører samme konsern som foretaket.

Konsensus

8. IFRS 2 får anvendelse på bestemte transaksjoner der varer eller tjenester mottas, for eksempel transaksjoner der et foretak mottar varer eller tjenester som vederlag for foretakets egenkapitalinstrumenter. Dette omfatter transaksjoner der foretaket ikke kan spesifisere enkelte eller samtlige varer eller tjenester som er mottatt.
9. Dersom det ikke finnes varer eller tjenester som kan spesifiseres, kan andre omstendigheter tyde på at varer eller tjenester er (eller vil bli) mottatt, og i slike tilfeller får IFRS 2 anvendelse. Dersom et eventuelt identifiserbart vederlag som mottas, viser seg å være lavere enn den virkelige verdien av de tildelte egenkapitalinstrumentene eller den pådratte forpliktelsen, vil en slik omstendighet indikere at annet vederlag (dvs. uidentifiserbare varer eller tjenester) er (eller vil bli) mottatt.
10. Foretaket skal måle de mottatte identifiserbare varene eller tjenestene i samsvar med IFRS 2.
11. Foretaket skal måle de uidentifiserbare varene eller tjenestene som er (eller vil bli) mottatt, som differansen mellom den virkelige verdien av den aksjebaserte betalingen og den virkelige verdien av eventuelle identifiserbare varer eller tjenester som er (eller vil bli) mottatt.
12. Foretaket skal måle de mottatte uidentifiserbare varene eller tjenestene på tildelingstidspunktet. Ved transaksjoner som gjøres opp i kontanter, skal imidlertid forpliktelsen måles på nytt ved hvert rapporteringstidspunkt inntil den er gjort opp.

Ikrafttredelse

13. Et foretak skal anvende denne tolkning på årsregnskap som omfatter perioder som begynner 1. mai 2006 eller senere. Det oppfordres til tidligere anvendelse. Dersom et foretak anvender denne tolkning på perioder som begynner tidligere enn 1. mai 2006, skal foretaket opplyse om dette.

Overgangsbestemmelser

14. Et foretak skal anvende denne tolkning med tilbakevirkende kraft og i samsvar med IAS 8, med forbehold for overgangsbestemmelsene i IFRS 2.

IFRIC-TOLKNING 9**Revurdering av innebygde derivater****Henvisninger**

- IAS 39: «Finansielle instrumenter — innregning og måling»
- IFRS 1: «Førstegangsanvendelse av internasjonale standarder for finansiell rapportering»
- IFRS 3: «Virksomhetssammenslutninger»

Bakgrunn

1. I IAS 39 nr. 10 defineres et innebygd derivat som «en bestanddel av et hybridinstrument (kombinert instrument) som også omfatter en ikke-derivativ vertskontrakt — med den virkning at noe av kontantstrømmene til det kombinerte instrumentet varierer på en tilsvarende måte som for et frittstående derivat».
2. IAS 39 nr. 11 krever at et innebygd derivat skal bare skilles fra vertskontrakten og regnskapsføres som et derivat dersom
 - a) de økonomiske kjennetegnene og den økonomiske risikoen ved det innebygde derivatet ikke er nært knyttet til de økonomiske kjennetegnene og den økonomiske risikoen ved vertskontrakten,
 - b) et separat instrument med de samme vilkårene som det innebygde derivatet ville oppfylt definisjonen av et derivat, og
 - c) hybridinstrumentet (det kombinerte instrumentet) ikke blir målt til virkelig verdi med endringer i den virkelige verdien innregnet i resultatet (dvs. at et derivat som er innebygd i en finansiell eiendel eller en finansiell forpliktelse til virkelig verdi over resultatet, ikke blir skilt ut).

Virkeområde

3. Med forbehold for nr. 4 og 5 nedenfor får denne tolkning anvendelse på alle innebygde derivater som omfattes av IAS 39.
4. Denne tolkning omhandler ikke spørsmål vedrørende ny måling som følge av at innebygde derivater revurderes.
5. Denne tolkning omhandler ikke overtakelse av kontrakter med innebygde derivater i virksomhetssammenslutninger, og heller ikke eventuell revurdering av slike kontrakter på overtakelsestidspunktet.

Problemstilling

6. IAS 39 krever at når et foretak første gang blir part i en kontrakt, skal foretaket vurdere om kontrakten inneholder eventuelle innebygde derivater som skal skilles fra vertskontrakten og regnskapsføres som derivater i henhold til standarden. Denne tolkning omhandler følgende problemstillinger:
 - a) Krever IAS 39 at en slik vurdering foretas bare når foretaket første gang blir part i kontrakten, eller bør vurderingen foretas fortløpende gjennom hele kontraktens løpetid?
 - b) Bør en førstegangsbruker foreta sin vurdering på grunnlag av de vilkår som var gjeldende da foretaket første gang ble part i kontrakten, eller på grunnlag av de vilkår som var gjeldende da foretaket anvendte IFRS-er første gang?

Konsensus

7. Et foretak skal vurdere om et innebygd derivat skal skilles fra vertskontrakten og regnskapsføres som et derivat når foretaket første gang blir part i kontrakten. Etterfølgende revurdering er forbudt, med mindre kontraktens vilkår er blitt endret på en måte som i vesentlig grad endrer de kontantstrømmene som ellers ville ha vært påkrevd i henhold til kontrakten; dersom dette er tilfelle, kreves revurdering. Et foretak avgjør hvorvidt en endring av kontantstrømmen er vesentlig ved å vurdere i hvilket omfang de forventede framtidige kontantstrømmene knyttet til det innebygde derivatet, vertskontrakten eller begge deler, er blitt endret, og hvorvidt endringen er vesentlig i forhold til tidligere forventede kontantstrømmer knyttet til kontrakten.
8. En førstegangsbruker skal vurdere hvorvidt det kreves at et innebygd derivat skilles fra vertskontrakten og regnskapsføres på grunnlag av de vilkår som var gjeldende på det seneste av de følgende to tidspunkter: tidspunktet da foretaket første gang ble part i kontrakten, og tidspunktet da en revurdering kreves i henhold til nr. 7.

Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser

9. Et foretak skal anvende denne tolkning på årsregnskap som omfatter perioder som begynner 1. juni 2006 eller senere. Det oppfordres til tidligere anvendelse. Dersom et foretak anvender denne tolkning på en periode som begynner tidligere enn 1. juni 2006, skal foretaket opplyse om dette. Denne tolkning skal anvendes med tilbakevirkende kraft.